กมลทิพย์ สังข์แก้ว 2558: การชักนำให้เกิดโพลีพลอยค์ในลินเดอเนียภายใต้สภาพปลอด เชื้อด้วยการใช้สารโคลชิซินชนิดเม็ด ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พืชสวน) สาขาพืชสวน ภาควิชาพืชสวน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ ชัญญะ เตชะศีลพิทักษ์, วท.ม. 84 หน้า

์ศึกษาผลของสารละลายยาเม็ดโคลชิซินต่อชิ้นส่วนของลินเคอเนีย เพื่อชักนำให้เกิดโพลี พลอยค์ภายใต้สภาพปลอดเชื้อ โดยตัดชิ้นส่วนของข้อและใบไปแช่ในสารละลายโคลชิซินที่ระดับ ความเข้มข้น 0 5 10 15 และ 20 ppm ที่ระยะเวลาแตกต่างกัน คือ 1 2 และ 3 วัน พบว่า ต้นที่เจริญ มาจากชิ้นส่วนข้อและใบมีอัตราการรอดชีวิต การเจริญเติบโตทางด้านความสูง ความยาวปล้อง จำนวนรากและความยาวรากลดลง แต่ความหนาของลำต้น ความหนาของราก ความกว้างใบ และ ความยาวใบเพิ่มมากขึ้น แต่ความสามารถในการชักนำให้เกิดโพลีพลอยค์ลคลง เมื่อระดับความ ้เข้มข้นของสารละลายสูงและเวลาในการแช่นานขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างชิ้นส่วนข้อและ ใบที่ใช้ในการทดลอง พบว่า การใช้ชิ้นส่วนข้อสามารถชักนำให้เกิดโพลีพลอยด์ได้ดีกว่าการใช้ ้ชิ้นส่วนใบ และต้นโพลีพลอยค์ที่เจริญมาจากชิ้นส่วนข้อมีความแข็งแรงของต้นมากกว่า ส่งผลให้ ้ เมื่อนำไปปลูกมีอัตราการรอดชีวิตสูงกว่าต้นโพลีพลอยค์ที่เจริญมาจากชิ้นส่วนใบ และเมื่อ เปรียบเทียบลักษณะทางสัณฐานวิทยาของต้นที่เจริญมาจากส่วนของข้อ ระหว่างต้นดิพลอยด์และ ต้นโพลีพลอยค์หลังออกปลูกพบว่า โดยส่วนใหญ่ต้นโพลีพลอยค์มีความสูงต้น ความยาวปล้อง ความหนาของลำต้น ขนาดใบ ความหนาใบ และขนาดดอกมากกว่าต้นดิพลอยด์ เมื่อวิเคราะห์ ปริมาณดีเอ็นเอ โดยวิธี flow cytometry พบว่า ต้นลินเคอเนียที่สันนิษฐานว่าเป็นโพลีพลอยค์มี ปริมาณดีเอ็นเอนิวเคลียสเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า และสี่เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับต้นดิพลอยค์ แสคงว่า ต้นโพลีพลอยค์ที่ได้ คือ ต้นเตตระพลอยค์ และต้นออกตะพลอยค์ ตามลำคับ และจากการทคลอง พบว่า ต้นถิ่นเคอเนียที่ได้รับสารโคลชิซินทุกความเข้มข้นและระยะเวลาที่ได้รับสารสามารถชักนำ ให้เกิดต้นเตตระพลอยค์ได้ และที่ระดับความเข้มข้นของสารโคลชิซิน 10 ppm เป็นเวลา 1 วัน และ 3 วัน สามารถชักนำให้เกิดต้นออกตะพลอยด์ได้ 2 ต้น และ 1 ต้น ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบ ทางเซลล์วิทยาพบว่า ต้นเตตระพลอยด์ และต้นออกตะพลอยด์ มีความยาวของเซลล์ปากใบและ ขนาดของละอองเกสรมากกว่าต้นดิพลอยค์สองเท่า และมีจำนวนปากใบต่อพื้นที่น้อยกว่าต้นดิ พลอยด์สามเท่า

Kamontip Sungkaew 2015: Polyploid Induction in *In vitro Lindernia* sp. Using Colchicine Tablets. Master of Science (Horticulture), Major Field: Horticulture, Department of Horticulture. Thesis Advisor: Associate Professor Thunya Taychasinpitak, M.S. 84 pages.

The purpose of this research was to study the effects of colchicines tablet solution on Lindernia section that could induce polyploidy in vitro. Nodes and leaves were cut and soaked in different concentrations of colchicines solution 0 5 10 15 and 20 ppm for 1 2 and 3 days. It was found that survival rate, plant height, internode length, number of roots and root length were decreased; but stem thickness, root thickness, leaves width and leaves length were increased but polyploidy induction rate was decreased when colchicine concentration and treatment duration were increased. The frequency of polyploidy induction was higher in node sections than in leaf sections and the plants regenerated from node sections were also stronger and had a higher survival rate when transplanted than those regenerated from leaf sections. Morphological characteristics of diploid and polyploidy after transplanting were compared. It was found that the plant height, internode length, stem thickness, leaves size, leaves thickness and flower size of polyploid plants of *Lindernia* sp. were increased when compared with diploid plants. Flow cytometric analysis showed that the nuclear DNA of putative polyploidy Lindernia plants were doubled and quadrupled relative to that of control diploid plants. Shows that the putative polyploidy Lindernia plants were tetraploid and octaploid plants, respectively. It was found that the Lindernia plants which were treated all concentration colchicine and duration induce tetraploid plants and the treatment group exposed to colchicine at the concentration of 10 ppm for 1 and 3 days induce octaploid plant 2 and 1 clones, respectively. Cytological characteristics of diploid tetraploid and octaploid plants were compared. It was found that the length stomata and pollen sizes of tetraploid and octaploid plants were larger than doubled of diploid plants and stomata density were lower than tripled of diploid plants.